

העם

הודעה על פשיטת-רגל

בתחנה התורכית הישנה

שן סכסטיה נקבע השבוע:

ממשלת ישראל מצוייה

במצב של התפרקות

כאשר איש-עסקים אינו יכול לעמוד בהתחייבויותיו, הוא מכריז על פשיטת-רגל. הכרזה זו פירושה: אינו יכול לפרוע את חובותיו, אינו מסוגל עוד לתפקד. השבוע הכריזה ממשלת-ישראל על פשיטת-רגל כזו.

היא הכריזה, קבל עם ועולם: אינו יכולה עוד לעמוד בהתחייבויותיה, אינו מסוגלת להפעיל את החוק. אינו יכולה לבצע את ההחלטות של עצמי.

הכרזה זו ניתנה לכמה אלפי מפגינים קנאיים בסכסטיה, שהכריזו מרד גלוי נגד הממשלה החוקית של המדינה. ממשלת-ישראל הודיעה שתפנה אותם בכוח. אולם כאשר הגיעה עת הביצוע, נסתבר לממשלה

שמש אלופים כאשר הם נמצאים בתר-גילי-שדה, והאחרת מסוג 19 שהאנר טנה אשר הודקה מגגה העידה כי היא שייכת לגורילות, שומרי-ראשו של שר הביטחון שמעון פרס. ניסו להתקרב אל דלת המירפאה של התנחלות אלון-מורה בסכסטיה.

לפרות מאמציהם של הגורילות, אשר האוגיות שעל אחונם פלטו קולות שיי-דור מהירים, ושל מאות החיילים שניסו ליצור שרשרות אנושיות בלתי-חדירות, לא הצליחו שתי המכוניות להגיע עד לדלת המירפאה.

באגדה עת בקעו צעקות וקריאות מתוך החדר, הנמצא בקומת-הקרקע של המיבנה המרכזי של תחנת-הרכבת בסכסטיה. בי תוך החדר, שממנו סולקה קודם-לכן ציפי, החובשת הבלונית של ההתנחלות, ישב שמעון פרס עם האלופים יונה אפרת ומרדכי שלו, ועם מנהיגי גוש-אמונים חנון פורת, בני קצובר ומנחם פליסס.

הקהל שהתגודד סביב החדר חילק את זמנו בין שירת עם ישראל חי לבין קריי-אותינגאי לעבר פרס: "עוכר ישראל! נאציו

צה"ל דוחק את ידו המנצחים * הצבא לא הגיע

לא ניתן לך לצאת מכאן! הרב משה לוינגר, רבה של קריית-ארבע, ערך דקות אחדות קודם לכן סצינה אשר גרמה אף לכמה מן החיילים ששמרו על שר הביטחון, לפרוץ בכני. הוא פרץ מן הי-חדר בועקה גוראה, בקול שלא מן העולם הזה. תוך ששפתיו שותתות דם מנשיכת שיניו, קרע את חליטתו הרהייה וצעק: "שר-הביטחון רוצה שנתפנה! רוצים ש-נעקור מבתנו! קירעו ביגדיכם, אימרו קינחו!"

"הימים האחרונים של המדינה נה" דמותו של לוינגר בעל העיניים הבורקות, הוקן הסתור והפנים הסגורים, הסעירה את ההמון עד כדי סכנה לשלום של פרס. הגורילות הסתובבו במקום באי-מונחה, וסגן-אלוף צעיר, שהיה ממונה על החיילים, הודיע: "אני לא אחראי יותר לשלומם של השר."

השיחה שהתנהלה בתוך המירפאה בי אותה עת היתה קשה עוד יותר מן האווירה בחוץ. כתב העולם הזה, שהאזין לה בעד החלון, שמע את מנהיגי גוש-אמונים צור עקים לעבר פרס: "הממשלה שלך לא מבינה מה קורה כאן! אלה הימים האחר-רונים של המדינה, השעות האחרונות! אתם הורסים את המדינה! ישפך דם רב אם תנסו לפנות אותנו בכוח, וגם זה לא יעלה בידכם." כל הסבריו של פרס, שנאמרו בקול שקט אך רועד כלשהו, נתי-קלו בתגובתם האחידה: "שימעו, אתה סוטה מהעיקר. אנחנו מדברים איתך על גורל עם ישראל, ואתה מדבר על דברים טכניים לא-חשובים. לפני שבועיים היינו אצלך, והתחננו לפניך להסכים להתנחלות. אז הסתכלת עלינו מגבוה, בעליונות ובי-

שאינו לה היכולת הגופנית והנפשית לעשות זאת (ראה להלן). היא התקפלה. ממשלת לוינגר. לא היתה זו הכרזה חד-פעמית, כשם שאין פשיטת-רגל חד-פעמית.

אחרי כניעה זו תבואנה בהכרח כניעות לאורך כל הדרך. כל קבוצת-קנאים, הרוצה להתנחל במקום כלשהו, כדי לכפות על המדינה מדיניות של הרוב הגדול של תושביה אינו רוצה בה, תעשה דין לעצמה. השבע כבר דלפה ההתנחלות הבלתי-חוקית לשטי חים רבים. לא היה זה סוד, שגורמים מרכזיים בשליטון נותנים יד לתנועת-פוטש זו.

הדבר לא יישאר מצומצם לנושא זה-התנחלות, אם הממשלה אינה מסוגלת להפעיל את החוק כלפי קבוצה אחת של אזרחים, המורדים נגד השליטון על רקע מדיני — מדוע לא תמרוד גם קבוצה אחרת? מדוע לא ימרדו משלמי-המיסים, המואסים במיסוי בלתי-שווה? מדוע יקבלו את הדין עבריינים מכל הסוגים, המואסים בחוק הפלילי?

ממשלה שאינה מסוגלת להפעיל את החוק, חדלה להיות ממשלה. השבוע, בי תחנה התורכית הישנה של סכסטיה, נקבע של ממשלת-ישראל נמצאת במצב של התפרקות, וכי השליטון המעשי נתון, במיודה רבה, בידי אנשים כמו הרב משה לוינגר וח"כ גאולה כהן.

התנחלות

הכניעה בסכסטיה

המתנחלים איימו על

שלומם של השר פרס —

הממשלה נכנעה להם

שתי מכוניות, האחת ואגון צבאי, המי

אנשי גוש-אמונים בסכסטיה ממתנינים לשימועון פרס

פרס ברח

נגד הממשלה, בכנותו את שריה, סוכני פתח, נאום אשר ליבה את היצרים עוד יותר.

הישיבה הסתיימה. פרס צריך היה למחר לישיבת ממשלה שהיתה אמורה להתחיל בשעה ארבע אחר-הצהריים ולישיבה מקי-דימה, באותו נושא, אשר אמורה היתה להתכנס חצי-שעה קודם-לכן. היה ברור שפרס לא יוכל להגיע אל המכוניות, כדי שאלה יפנו אותו לגיבעה הסמוכה, שם ניצב המסוק שלו, וכי הקהל יסתער עליו. בעוד הרב לוינגר קורא לעבר פרס: "אתה לא ראוי להיות שר בישראל, אתה האורח שמעון פרס!" פנה חנון פורת אל פרס ואמר: "אדוני השר, אנחנו רוצים שתצא מאלון-מורה בצורה מכובדת."

דבריו של פורת הם קודש בסכסטיה. כהרף-עין עברה הידיעה בקרב הקהל הגי-דול: "יש לפתוח את המצור על פרס ולהניח לו לעבור." נסתלק הצידה, ונבכה על נהרות בבל, קרא לוינגר. פרס הופיע בפפת הבניין, פניו היו מתוחים. ניכר כי שר-הביטחון כי הוא פוחד עדי-מוות. הוא החל צועד ברגל, מבלי להשתמש במכרי-ניות שהוכנו, לעבר המסוק על הגבעה. הקהל הגדול ליווה אותו בשירת התיקווה רמה, ולמרות הזראת מנהיגיהם, היו כמה עשרות צעירים שהתגודדו סביבו ואיימו על שלומם בצפיפותם. מה שלא הצליחו לעשות הגורילות הי מאומנות ומאות החיילים החמושים, השיגה

שאננות. היום, כשאתה רואה מה קורה כאן, אתה רץ אלינו!"

המשורר חיים גורי, אשר טען כי הגיע לסכסטיה כדי לערוך כתבה עיתונאית עבור מעריב, הצטרף לישיבה. הוא אימץ את הצעתו של אריק שרון, שביקר במי-קום בלילה הקודם, לפיה יותר לחלק מהמתנחלים להישאר בשומרון — לאותו חלק המהווה את גרעין אלון-מורה — תוך כדי שהם משתכנים במחנה צבאי סמוך, מחנה שומרון, ומנהלים שם היאחזות. לפי הצעה זו יישאר כה-צבא בתחנת-הרכבת של סכסטיה וישמור על המיבנים, בסיקוחם של אנשי ההתנחלות, שלהם הותר גישה חופשית למקום. גם בתוך המתנה הצבאי יוכלו אנשי גרעין אלון-מורה לנהוג כאילו בביתם שלהם, מבלי שכל שי"ן-גימ"ל יוכל לומר להם מה לעשות. מתי להיכנס ומתי לצאת."

שימעון פרס דחה את ההצעה על הסף, גיראה כי הפגישה עם ראשי גוש-אמונים, הסצינה של הרב לוינגר והקריאות שהוש-מעו נגדו, דחפו אותו להתנגד להתנחלות, יותר מכפי שהיה קודם שהגיע למקום במסוק.

השיחה הגיעה למבוי סתום. הציבור האדיר, שמנה כאלף איש, לחץ על הי-חיילים, שהפעם היו מאחת היחידות הי-לוחמות של צה"ל, בניגוד לפעמים קוד-מות, בהן הביאו טירונים, עולים-חדשים, כדי לפנות מתנחלים, דומה היה שבכל רגע הם עלולים לפרוץ לתוך המירפאה.

ריקוד הניצחון לפני תחנת הרכבת

לוינגר ניצח

הוראה אחת של ראשי גוש-אמונים, ולמי-רות הפחד שניכר על פניו, עשה פרס את דרכו למסוק בשלום. ישיבת הממי-שלה, שנערכה כעבור כחצי שעה, היתה סוערת לא פחות. לפני הישיבה התקיימה התייעצות של ארבעה ממשתתפיה: ראשי-הממשלה יצחק רבין, השר ישראל גלילי, שהוא יושב-ראש הוועדה להתנחלות בי-

"לפתוח את המצור!" רבה של תנועת-הנוער בני-טקובא, הרב משה-צבי נריה, נשא ברמקול מאולתר נאום-הסתה

* זה אינו מדוייק, משום שפרס הגיע לסכסטיה לאחר שבוע שבו לא ביקר במקום שום נציג רישמי של הממשלה או של צה"ל, לאחר שאנשי גוש-אמונים פנו אליו בקריאה לבוא למקום ולשוחח איתם, "כדי למנוע שפיכות-דמים."

* ח"כ גאולה כהן ואלוף-פיקוד המרכז יונה אפרת.